

Zaak C-105/95

Paul Daut GmbH & Co. KG
tegen
Oberkreisdirektor des Kreises Gütersloh

(verzoek van het Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen,
Münster, om een prejudiciële beslissing)

„Separatorvlees — Warmtebehandeling —
Gezondheidsvoorschriften voor productie en in de handel brengen —
Intracommunautair handelsverkeer”

Conclusie van advocaat-generaal D. Ruiz-Jarabo Colomer van 24 oktober
1996 I - 1880
Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 15 april 1997 I - 1891

Samenvatting van het arrest

1. *Landbouw — Harmonisatie van wetgevingen inzake sanitaire controles — Intra-communautair handelsverkeer in vers vlees — Richtlijn 64/433 — Nationale regeling houdende verbod van invoer van in Lid-Staat van oorsprong niet aan warmtebehandeling onderworpen separatorvlees, dat bestemd is om dergelijke behandeling te ondergaan in erkende inrichting in Lid-Staat van invoer — Ontoelaatbaarheid (Richtlijn 64/433 van de Raad, art. 6, lid 1, sub c en g)*

2. *Landbouw — Harmonisatie van wetgevingen inzake sanitaire controles — Wederzijdse bijstand tussen administratieve autoriteiten van Lid-Staten en samenwerking met Commissie met oog op toepassing van veterinaire en zoötechnische wetgeving — Richtlijn 89/608 — Mogelijkheid voor bevoegde autoriteit van Lid-Staat, aan bevoegde autoriteit van andere Lid-Staat om bijstand te verzoeken — Mogelijkheid, bij ontbreken van dergelijk verzoek, voor officieel dierenarts van Lid-Staat van oorsprong om erkende inrichting op grondgebied van Lid-Staat van invoer aan te wijzen voor warmtebehandeling van separatorvlees (Richtlijn 89/608 van de Raad, art. 1, 2, 4 en 8)*

1. Artikel 6, lid 1, sub c en g, van richtlijn 64/433 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees, zoals gewijzigd en gecodificeerd bij richtlijn 91/497, verzet zich tegen een nationale regeling die de invoer verbiedt van in de Lid-Staat van oorsprong niet aan een warmtebehandeling onderworpen separatorvlees, wanneer dit vlees bestemd is om een dergelijke behandeling te ondergaan in een door de officiële dierenarts van het land van oorsprong aangewezen erkende inrichting in de Lid-Staat van invoer.

De gemeenschapswetgever was zich ervan bewust dat separatorvlees vlug wordt aangetast en bederfelijk is, en heeft precies op die grond bij artikel 6, lid 1, sub c, van de richtlijn de Lid-Staten opgedragen ervoor te zorgen dat dit vlees vóór de consumptie ervan een warmtebehandeling ondergaat. Deze behandeling dient plaats te vinden in de inrichting van oorsprong of anders, ingevalge hetzelfde artikel, sub g, in een andere door de officiële dierenarts van de Lid-Staat van oorsprong aangewezen inrichting.

Uit de strekking en het doel van deze bepaling volgt, dat om redenen van gezondheid de behandeling zo snel mogelijk plaats dient te vinden, dat wil zeggen nadat het vlees mechanisch van de beenderen is verwijderd. Het verdient de voorkeur, dat de warmtebehandeling plaats vindt in de inrichting waar het vlees mechanisch van de beenderen is verwijderd. Indien het evenwel, met name op economische gronden, niet opportuun is de thermische behandeling te laten plaatsvinden in die inrichting, is er van uit te gaan, dat deze behandeling zo snel mogelijk plaats dient te vinden, dit wil zeggen in een erkende inrichting zo dicht mogelijk bij de inrichting van oorsprong.

Het beginsel dat de afstand tussen de productie van het vlees en de thermische behandeling ervan zowel in de tijd als in de ruimte zo beperkt mogelijk dient te zijn, impliceert evenwel niet, dat de keuze van de officiële dierenarts van de Lid-Staat van oorsprong beperkt is tot inrichtingen op het grondgebied van laatstbedoelde staat. Het is integendeel redelijkerwijs zeer goed mogelijk, dat de meest aangewezen inrichting zich conform dit nabijheidsbeginsel bevindt op het grondgebied van een andere Lid-Staat, mits deze inrichting overeenkomstig de gemeenschapsbepalingen is erkend.

Deze uitlegging vindt steun in de tekst van artikel 6, lid 1, sub g, die de officiële dierenarts van de Lid-Staat van oorsprong de mogelijkheid geeft „een andere” inrichting aan te wijzen. Deze uitlegging is de enige die verenigbaar is met de fundamentele beginselen van de eenheid van de gemeenschapsmarkt en het vrij verkeer van goederen.

Ten slotte doet deze uitlegging ook het streven om de bescherming van de volksgezondheid te verzekeren, recht wederwaren. De officiële dierenarts van de Lid-Staat van oorsprong, die ingevolge de richtlijn met een communautaire opdracht is belast, met name wat de toepassing van de beginselen van de eenheid van de markt en het vrij verkeer van goederen betreft, zal er bij de aanwijzing van een inrichting namelijk zorg voor dragen, dat de bescherming van de volksgezondheid daadwerkelijk is verzekerd. Daartoe kan hij ingevolge richtlijn 89/608 een beroep doen op de bijstand van de autoriteiten van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de aangewezen inrichting is gelegen.

2. Uit de artikelen 1 en 2 van richtlijn 89/608 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de veterinaire en zoötechnische wetgeving,

volgt, dat elke Lid-Staat aan de andere Lid-Staten en aan de Commissie moet mededelen welke de bevoegde centrale autoriteit is die in die Lid-Staat belast is met de controle op de toepassing van de veterinaire en zoötechnische wetgeving. Volgens de artikelen 4 en 8 van deze richtlijn staan de bevoegde autoriteiten elkaar bij wanneer de bevoegde centrale autoriteit van een Lid-Staat de bevoegde centrale autoriteit van een andere Lid-Staat daarom verzoekt, dan wel op eigen initiatief, wanneer deze autoriteiten zulks voor de naleving van de veterinaire of zoötechnische wetgeving nuttig achten. Artikel 6 voorziet overigens in de mogelijkheid voor een bevoegde autoriteit om de bevoegde autoriteit van een andere Lid-Staat binnen een bepaald gebied om een versterkt toezicht op met name de inrichtingen te verzoeken.

In het kader van een dergelijke regeling kan de bevoegde veterinaire autoriteit van een Lid-Staat, wanneer zij zulks nuttig acht, met het oog op controles en preventie van inbreuken, om bijstand verzoeken van de bevoegde veterinaire autoriteit van een andere Lid-Staat, die gehouden is aan dat verzoek gevolg te geven. De mogelijkheid voor de officiële dierenarts van de Lid-Staat van oorsprong om met het oog op de warmtebehandeling van separatorvlees een inrichting aan te wijzen op het grondgebied van de Lid-Staat van invoer, is evenwel niet afhankelijk van de voorwaarde dat eerst een verzoek in die zin wordt gedaan.